

INCVNABVLA

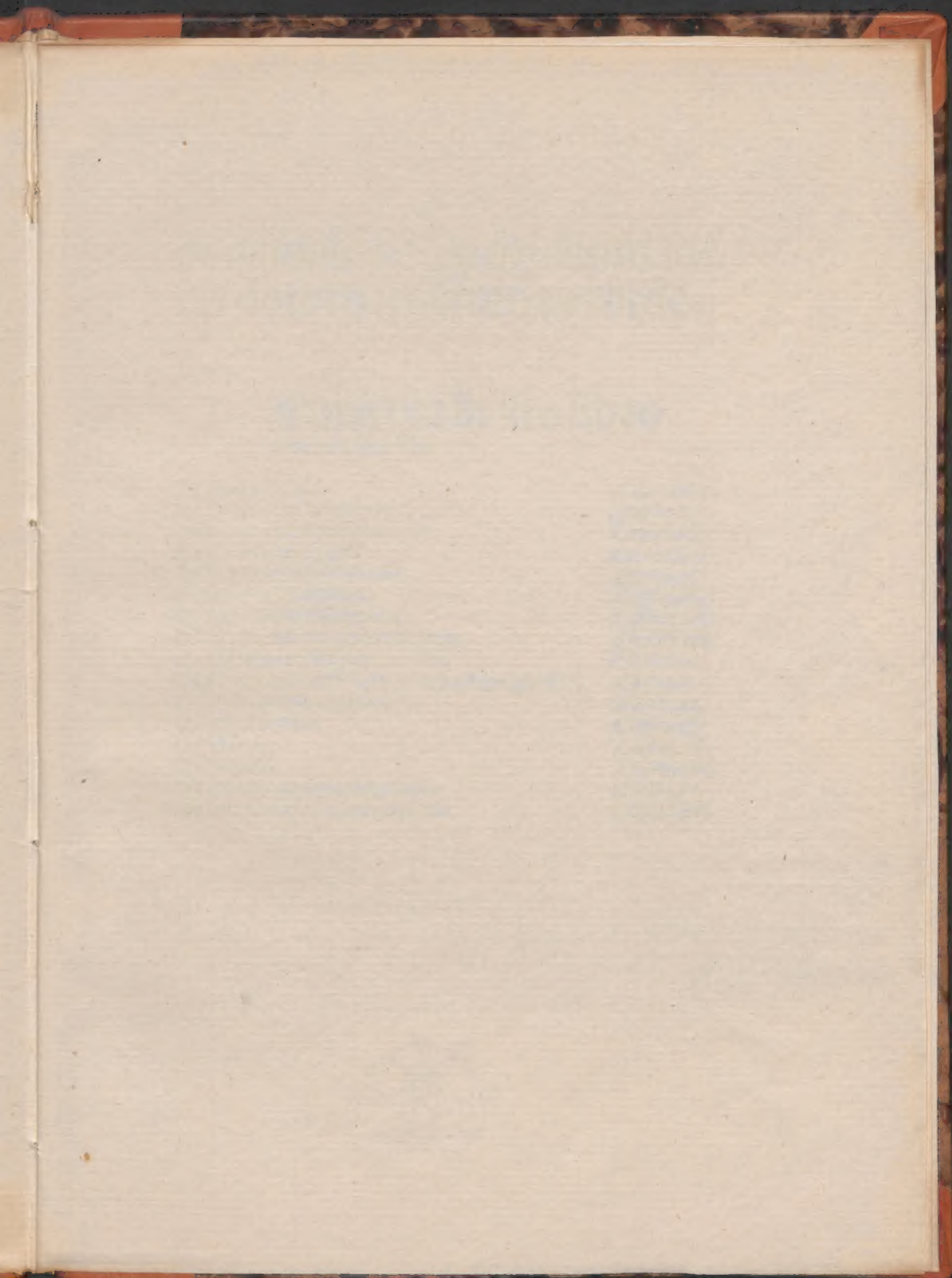
Qu

69

kal.kom

Inc 69

69

Manuale parrochialium sacerdotum multum perutile.

Capitula in isto libro

contenta sunt ista.

De sancta synodo.	Capitula. i.
De sacramento baptismatis.	Caplm. ij.
De sacramento confirmationis.	Caplm. iij.
De sacramento altaris.	Caplm. iij.
De sacramento confessionis.	Caplm. v.
De sacramento ordinis.	Caplm. vi.
De sacramento matrimonij.	Caplm. viij.
De sacramento extreme unctionis.	Caplm. viij.
De negotijs et officijs clericorum.	Caplm. ix.
De immunitate ecclesiarum et rerum ad eas pertinentium.	Caplm. x.
De obseruatione ieiuniorum.	Caplm. xi.
De festiuitatibus.	Caplm. xij.
De Bisexto.	Caplm. xij.
De die pasce.	Caplm. xij.
De ieiunijs quatuor temporum.	Caplm. xv.
De sententia excommunicationis.	Caplm. xvi.

Manuale

Moniam ex quorundam

simplicitati ignorantia sacerdotum aliquam quedam sunt que
vergere possunt in suam et aliarum periculum animarum.
Hoc eis sub breuitate notauimus. Non ut ipsi occasio
ne istorum in aliquo obligentur de nouo, sed ut his que agere debent sim-
pliciter informantur.

¶ Capitulum primum de sancta synodo.

Sacerdotes igitur ad sanctam synodum specturi debent aduer-
tere, utrum aliqui in ipsorum parrochijs sint infirmi, et eos
(antequam iter arripiant) visitare, et facere circa eos quod facien-
dum est pro eorum animarum salute. Tenentes autem ad synodum
honeste et religiose debent se in omnibus habere, et hospitibus honesta
petere, ut de laudabili eorum conuersatione edificare valent hoc viden-
tes et deum in ipsis glorificare. Si quis autem illorum (qui debent synodo
interesse aliqua vigetis necessitate preeditus) venire non potuerit,
nihilominus sollicitus sit et intentus, quod per aliquem discretum de his qui
interfuerint synodo acta synodi sibi referant. Ingressi autem synodum
tam sermonem quam alia que ibi dicuntur auscultare debent tranquille: pa-
cifice: et quiete, et mandata ibidem facta diligenter sollicitudine memo-
riter retinere, et tempore debito executioni mandare, et quousque episcopus
presens exeat (nisi vigetis cogat necessitas) de synodo non exire.

¶ Capitulum secundum de sacramento baptismatis.

Baptismus et omnia alia sacramenta cum honore maximo et reueren-
tia sunt celebranda, et cum magna cautela, maxime in prola-
tione verborum, in quibus tota vis sacramenti consistit, ut cum ali-
quis baptizatur dicat. Ego baptizo te in nomine patris et filii
et spiritus sancti. Debent etiam laici a sacerdotibus instrui quod in necessitate
articulo possunt et debent baptizare, quam caute integre et distincte pre-
dicta verba, scilicet. Ego baptizo te etc. debeant exprimere in vulgari suo
Coniuges autem qui infantem proprium in tali periculo bona fide bapti-
sauerint, poterunt nihilominus postea intrepide matrimonio suo uti.
Item postquam infantis caput natum fuerit, si de morte timeas, obstetric
vel alia persona baptizet eum, fundendo super caput eius aquam dicens. Ego
baptizo te in nomine patris etc. hunc credimus esse baptizatum. Si autem ma-
nus vel aliquod membrum prius natus fuerit et baptizatus, non credimus
in hoc casu baptismum esse perfectum. Interrogandus autem est laicus a
sacerdote, qui in necessitate puulum baptizauit, si baptizando omnia verba
ista, scilicet. Ego baptizo te in nomine patris et filii et spiritus sancti, plene ex-

Curatorum

prefferit in latino vel vulgari. Si aut puerulus sit a laico debito modo baptisatus. tunc supra sacrum fontem est a sacerdote crismate in vertice inungendus sine immersione et platione predicatorum verborum scilicet ego baptiso te etc. sunt tamen omnia alia que ibi solent fieri diligenter explenda. Si vero dubium fuerit. verum parvulus sit baptisatus. tunc pater immergendo puerum debet dicere in hunc modum. Si baptisatus es non rebaptiso te. sed si non es baptisatus. ego baptiso te in nomine patris et filii et spiritus sancti. ¶ Ad levandum puerum de sacro fonte pauci aut patrum sufficiunt. utpote duo vel tres. et unus in confirmatione propter impedimenta mrimonii. quia ista duo sacramenta sunt adeo valida. quod secundum canones impediunt mrimonium contrahendum. et dirimunt tam contractum. Et quoniam secundum canonicas institutiones. postquam coniuges sunt una caro effecti. altero eorum de baptismo puerum elevante. alter similiter (licet eum non elevet) sit patrinus. sufficit quod alter illorum infantem teneat in baptismo. Parvuli autem quam cito fieri potest deferendi sunt ad ecclesiam baptisandi. nec propter paternos aliumde forsitan congregandos vel alijs de causis est eorum baptismus deferendus. ne ob longam moram absque baptismo aliquo casu moriantur. Crismalia vero infantium modum habenda sunt et nova. et tam magna. ut in ipsis puer totaliter innoventur. ne alij panni lineantur. quos matres eorum non debent retinere. sed ad ecclesiam deferant quando primo missam audire sunt puerperij tempore consummati. quia solummodo in ecclesie usum debent cedere. ob baptismalis sacramenti reverentiam. Sacros autem fontes debent semper tenere presbyteri cooperatos et sera firmatos. et eorum aquam frequenter innovare ut ipsius aque corruptio devotionem cuiusvis non diminuat aut etiam scandaliset. Sacrum autem crisma cum oleo benedicto debet sub diligenti custodia clavis custodiri. sicut statuit Innocentius. in concilio generali. Illi vero (qui in die cene vel alio mittunt ad ecclesiam cathedrali ubi sacrum oleum vel crisma petunt) mundi et honesti debent esse ne scilicet indigni sint res tam sacras deferre. et securi. ne in aliquo sacro cruentis hominum abutantur. Et sint discreti. ut sciant discernere ubi crisma seu oleum sit ponendum. et quam caute in via et in hospitibus sit servandum.

¶ Capitulum tertium de sacramento confirmationis.

Sacerdotes adventum episcopi visitantis prescientes. debent coram episcopo populum et illos maxime (qui ipsius consilio indigent) ad audiendum verbum dei et confirmationem suscipiendam convocare. Adulti vero (qui confirmandi sunt) debent prius confiteri. et portare secum vendellos mundos longos et largos. et eos iam confirmati ad minus per triduum die ac nocte deferre. nec

Manuale

crisma possit alijs pannis tagi. Bendellis aut̃ ⁊ fronte lotis in tali
modo loco et hōesto aqua fundēda est. vbi neq̃at cōculcarī. Q̃es aut̃ si
fieri p̃t dñt hoc sac̃r̃tū ieiunū recipe. et non dñt suscipe nisi semel.
Et q̃ puuli nō merito cōfirmant̃. donec hēant mēoriaz cōpetētē. ne
p̃cessu t̃pis an sine cōfirmati ignorātes se fatiāt denuo confirmari
Terū tñ quos ep̃i baptisant statim post baptisimū cōfirmāt. Quia
p̃pter de his iam adultis (q̃n sine cōfirmati) non cōuenit dubitare.
Etia in cōfirmatiōe possunt qui volunt sibi nomina mutare.

S Capitulum quartum de sacramento altaris.
Accordos ministrās q̃n euāgelii legere debet. bñdictionē pe
tere debet ab ep̃o si p̃ns fuerit. Et q̃ hostia sit integra ⁊ abs
q̃ macula. et q̃ vinū purū et sine fecibz debet attēdere diligē
ter. et ne aq̃s omittat de hac hō sufficit ifundere (q̃d absit) sacerdos omiserit
quā ifunderet. Si aut̃ aquā ifundere (q̃d absit) sacerdos omiserit
debet q̃cito aduerterit aquā apponere. dñ tñ hoc fatiat añ p̃seca
tionē. Si hō pacta cōsecratiōe hostie nec vinū nec aquā inuenerit
debet statim utrūq̃ ifundere. et tñc incipere sacerdote a Simili
mō ⁊. It̃ more solito cetera p̃sequēda. Matutinas aut̃ et p̃mā de
bet sacerdos legere anteq̃ celebret. An absolutionē at̃ sacerdos nō
debet celebrare si sciēter excōicato cōicauerit nō cōfessio. In nūero
aut̃ collectarū in missa dicēdarū ⁊ p̃fationū. ⁊ mō se bñdi ad altare
et h̃mōi cōgruit. vt sue cathedrali eccl̃e p̃spiter se conformet. Decet
etiā vt clericus in missa ministrās. vel q̃ legit epl̃am. cappa clausa
vel suppelletis sit indutus. Si q̃s hō p̃spiter demoniacus (q̃d de
auertat) furiosus: lunatic⁹: vel moribz caducū patiens: aut leprosus
efficiat̃. celebrare nō debet vlt̃er⁹ ep̃o incōsulto. Morū aut̃ solū de
moniac⁹ fin quosdā doctores añ plenā liberationē nūq̃ debet miss
sam celebrare. fin alios hō in nullo tpe. etiā si plene fuerit liberat⁹.
¶ Furiosus quoq̃ et lunatic⁹. et qui moribz caducū patiant̃ (si iste
passiōes eis raro accidāt. et absq̃ spume electiōe. ac vocis confuse
emissiōe) p̃nt de sui ep̃i licētia celebrare. ita tñ q̃ iuxta se hēant aliū
sacerdotē. qui cepta offit̃ia suppleat si ipsi defecerint. ⁊ si ad terram
collidant̃. Si aut̃ eis frequēter accidāt iste passiōes. vel etiā raro
sed cū spuma ⁊ voce p̃fusa. debēt oīno cessare ab offit̃io missę. ¶ Le
prosus tñ. q̃ incurabilē moribz habet. postq̃ de lepra eius p̃stiterit
celebrare nō debet. Porro si postq̃ sacerdos inceperit Te igit̃. ⁊. c.
sanguis p̃ nares eius eruperit. vel ali⁹ h̃mōi casus ei acciderit. po
nat signū de cera sup dictionē quā dicebat q̃n casus ille sibi accidit
Cessante hō sanguine. naribusq̃ cū manibz sub silēcio lor̃. ad signū

Curatorum

cere redeat. et pcedat. mutatis tñ prius vestimētis sacerdotalib⁹ ⁊
pāno altaris. si q̄ sint sup quos ceciderit sanguis ei⁹. Si autē ppter
hmoi sanguinis eruptionē ipse moreret. posset ali⁹ sacerdos explerē
qđ iste dimiserat inexplētū. a signo in quo p̄mus dimiserat inchoā-
do. Cū autē dicit sacerdos. Qui p̄die q̄ pateret ⁊c. pollicē et indicē
vtriusq; manus cū palla altaris. tergat. Qui post qđ hostiā sup alta-
re acceperit. eam in altū nō eleuet donec dixerit. Hoc est em corp⁹
meū. Que verba distincere: deuote: ⁊ attēte sunt pferēda. In fractōe
ho hostie cauendū est sacerdotib⁹. ne digitis. nisi pollice ⁊ indice tā-
gat eam. Post sumptionē dñici corp⁹ bis vini sup digitos et cal-
cē est sumendū. ne aliqd de sacrñto possit in ore p̄spirerī vel in cal-
ce remanere. et tūc si fieri p̄r. ab expuēdo est aliquantulū abstinēdū
Alioqñ in tali loco expuendū est. qui sit mūdus et hōestus vbi ip̄u-
tū nequeat cōculcarī. ¶ Sane si musca vel aranea ceciderit in cal-
cē. ita qđ vix sine vomitu aut corp⁹ piculo sumi possit. sumatur san-
guis et aranea eijctā in vase mūdo. et vino sup ipsam fuso abluat⁹
et ablutio a sacerdote. vel ab alio bonā consciām hñte sumat⁹. et pos-
tea aranea vel musca in sacrario cōburat⁹. Verū si qđ de sanguine
dñi ceciderit sup corpale vel pallā. aut sup sacrū aliqd indumentuz
fugēda est p̄ sanguine xp̄i tincta. et diligētissime abluēda. ⁊ ablutio
p̄ma et scda a sacerdote sumēda est. aliē vero in sacrario s̄t fundēde
¶ Pars autē panni predicti (q̄ sanguine xp̄i tincta est) s̄m quosdā ab s̄-
scindēda est. et sicut iam dictū est lota. p̄ reliquīs est reseruāda. et
sup illā scriptura hmoi consuēda est. Super pannū istū cecidit san-
guis dñi nostri iesu xp̄i. Si autē sup aliud indumētū vel pannū bñs
dictū ceciderit sanguis xp̄i. sugat pars tincta et abluat⁹. et ablutio
sumat⁹ a sacerdote vt supra. ⁊ illa p̄s tincta in sacrario comburatur
Si vero in terrā vel lignū vel lapidē ceciderit. lingēdus: radēdus:
et extergēdus est locus ille. et pānus in aliquo loco abscondito repo-
nēdus est. Calix autē post missam est pāno inuoluēdus. quē non tra-
cent ministri altaris (q̄ non s̄t subdiaconi) manu nuda. Ampulle
vero in ministerio altaris decētes et operculuz hñres integre sunt
hñde et mūdissime reseruāde. quas esse ligneas non decet. et ad vī-
nū tenendū cupreas esse nō puenit. ne in ipsis aliquaten⁹ corūpa-
Altari vero magna debet exhiberi reuerētia. maxime autē qñ missa
rū solennia celebrant. ob reuerētiā saluatoris ibidē cū angelis indu-
bitatē exñtis. quotiescunq; missarū solennia a p̄piteris celebrant
Ceterū in altari (in quo ara est enormiter fracta) celebrandū nō est
epo incōsulto. Altaria ho portatilia debēt esse tam magna. vt calix
aa iij

Greg. l. 1. q. 1. Multi. Duo plus circa Sacerdotibz q. ad fides deficiunt,
in erroris fundam dilabuntur, minus considerant, quos non ad
ta Sacerdotu loquunt. Si Similes **Manuale** bonis Sacerdotibz ad
utioribus aut accomodant.

et hostia totaliter collocari possint sup ea. et non sup lignū si in ipso
altare hmoi sit sigillatū. Debēt etiā altaria mūda a telis araneaz. a
pulvere et ab alijs immūdicijis cōseruari. Nō em̄ decet sordes aut
indecētias negligere. q̄ etiā dedecēt in nō sacris. Etiā altaria decen
ter st̄ ordināda fm̄ ecclē facultatē. Dinamēta quoqz ecclesiariū nō
nisi vñb̄ ecclasticis st̄ applicāda. Sunt etiā (postqz nimis verusta
fuerint) cōburēda. Lintheamia quoqz altaris et indumēta sacerdo
ralia mūda et integra st̄ hñda. p̄cipue corporalia et palle. Dec aut̄ si
ne appositōe pannorū nō tm̄ semel in anno. sed quonies cōuenit in
vase mūdo ad hoc (si fieri p̄r) sp̄aliter deputato. lauāda st̄ ab aliq̄
fimine honesta: vidua: vel matrona. Corporalia lauāda st̄ a p̄piteris
tm̄ vel clericis in vasis ad hoc deputatis. ¶ Quid si aliq̄ necessita
te vigēti impedire ad plenū lauari nō possint ab aliq̄ muliere. Rñ
dēt q̄ p̄mo sacerdotes lauent ea cū aqua sacrario infundēda. deinde
tradāt ea alicui de mulieribz sup̄dicis lauāda. Porro qdē in ramis
palmarū. et deinde p̄ totā illā hebdomadā affectuose et attēte pplm̄
eorū amoneant sacerdotes. ne in die pasche cōicent in aliquo pctō
mortalī crñtes. nec etiā in volūtate pcti mortalis. q̄ liquidē est mor
talis. In die v̄o pasche instāter et diligēter pplm̄ inducāt. ne cū im
petu ⁊ festinatōe. sed mature tēpestiue humiliter ac deuote accedāt
ad dñci corpis p̄cipiendū sacriētū. Cōgruū est etiā et securū. cum
cōicauerit ipse pplūs. vt vinū ei (vbi cōmode stat) ad parūper bibē
dū porrigat. ne aliqd de sacriēto in ore ei⁹ valeat remanere. Ipsuz
aut̄ corp⁹ dñicū in loco eminēti: decēti: honesto: et mūdo. et sub cla
ue sp̄ali. vel locet in pixide mūdissima et honesta. et fm̄ facultatez
ecclesie p̄iosa. et debet taliter custodiri. ne ad illud man⁹ temeraria
extēdi valeat. ad aliq̄ ne pharia exerceāda. In p̄dicta vero pixide p̄s
nulus mūdus ⁊ albus est hñdus vt sacriēti minutie possint cauti⁹
adunari. et loco et tpe sumi. Debēt p̄terea prochiani a p̄piteris am
moneri. vt vbicūqz deferri vidēt corpus xp̄i. statim iūctis manib⁹
et flexis genubz. debitā et deuotā ei exhibeant reuerētiā. suppliciter
adorādo. q̄ cū sacerdos defert ad infirmū caute: reuerētē: mature:
et deuote debet ferre. dicēdo psalmos aut cāticū graduū vel hmoi.
et cū lumie et aqua bñdicta. et cāpanula p̄cedētibz. vbi et qñ cōmo
de p̄r obseruari. ¶ Capl̄m quintū de sacriēto confessionis.

Iligēter debet attēdere sacerdos. q̄ prochiani sui oēs etate
hñtes ad minus semel in anno cōfiteant̄. Sacerdotes aut̄
audiēdo confēssiōes. humili vultu. et oculis ad terrā defixis. audire
debēt. et p̄cipue mulierē. Et monere cōfiteētē confiteri integre atqz

Curatorum

pure. alieq; ei dicat confessionē non valere ad salutē. Integre autē ideo dicim⁹. qm̄ vniciū pctm̄ mortale volūtariē retentiū sufficit ad eternam dānationem. Lauere autē debēt sacerdotes. ne cōfessiones duorū simul audiāt. nec cōfessionē alicuius etiā metu mortis reuelēt. ¶ Scim̄ est qd̄ qui pctm̄ in p̄niali iudicio detectū reuelauerit nō solū a sacerdotis officio deponēdus est. verūetiā ad agendū ppe tuā p̄niam in artū monasteriū est detrudēdus. Sacerdos autē (a q̄ prophanus su⁹ petit licētiā confitēdi ali⁹ sacerdoti discreto) debet cōcedere. ne licētia negata occasio fiat ei remanēdi in pctō. Debent etiā sacerdotes esse cauti. ne p̄niam iniungāt mulierib⁹ cōiugatis. ppter quā viri eas suspectas habeāt de violatione thori maritalis. In confessionib⁹ est etiā sacerdotib⁹ cauendū. ne aliqd̄ exigāt p̄ ipsi s̄ audiedis. ne paupes oblationē non hñtes a confessione. occasio ne hui⁹ rei retrahātur. Itē misse celebrāde non sunt p̄ p̄nia nisi p̄ sp̄iteris iniūgende. vt in hac pte ois spes auaricie deuicet. sed alio modo sunt iniūgende p̄nie satiēde. Lauendū est etiā sacerdotib⁹ ne a pctis episcopo reseruatis aliquē absolūt. nisi sup̄ hoc habeāt licētiā sp̄ialem. sed tales casus reseruēt illis qui hñt episcopi potestātē. ¶ Quoniā autē multi nimis rudes suis confessionibus satiēdis. et ideo instruēdi sunt publice ab eorū sacerdotib⁹ in p̄ncipio quadragēsimē. qm̄ sit cōfessio satiēda. videlicet vt cū humilitate et reuerētia ad sacerdotē accedāt. et flexis genub⁹. iūctis manibus. et capite velato. si mulieres sunt. confiteātur in hūc modū. Confiteor deo et beate marie v̄gini. et omnib⁹ sanctis. et tibi patri. qz peccaui nimis in tali et in tali pctō. et taliter et tonēis. et tali loco. necnon in tali tēpore. et p̄ tot coadiutores. Mulieres vero sunt instruēde. ne añ fatiēm sacerdotē. sed ad latus eius se collocēt. ne in fatiē videāt. quas cū audiūt cōfessores. tam honeste. religiose. et tā sancte debent eas audire. ne pater celestis (q̄ videt in abscondito) in aliquo offendatur. Inquiretes autē p̄sp̄iteri de pctis curā debent diligenter adhibere et cautelā inquirendi studiose. et sigillatim vitia v̄sitata. inuistata. vero nili a longe. et per aliquā circūstantiā. sic vt expertis vitii⁹ illud (de quo confiteat̄) de materia cōfitēdi. inexptis vero nō detur occasio intelligēdi qd̄ sit hm̄i pctm̄. Itē ad audiendū confessiones eligendus est in ecclesia locus tam cōis et patens. vt ab omnibus possit videri confessor. ne de loco scz suspecto scandalū aliq̄ aut su sp̄itio oriāt̄. Lauendū est autē cōfessoribus. ne a confitente querant noīa p̄sonarū cū quibus peccauerit. sed circūstācias tm̄ que faciūt ad grauatiōē peccati. qm̄a sine his de peccati quantitate bene iudicare non possit. Poterunt autē in peccatorū inquisitionib⁹ isto modo

Manuale

pcedere, nisi habeat pre manibus meliora. ¶ De Supbia sic fecisti
 aliquid, vel dixisti aliquid, p laude seculi habenda vel p honore scilicet
 Placuit tibi vanus ornat⁹ in capite tuo, aut in vestibu, aut eqratu :
 ra, sicut st⁹ coronule de florib⁹, aurifragiū, calcaria, pectoralia deau-
 rata, et hmoi vanitatē hūana. Impugnasti sciēter veritatē. Obmasti
 sciēter auctoritati maioris tui. Qd aliorū erat ascripsisti tibi. Fuisti
 inobediēs ecclesie. Dixisti opprobriū alicui ex supbia. Blasphemas-
 sti aliquū nomen dei, aut beate marie, vel aliorū sanctorū. Fecisti ali-
 quas supfluas expensas causa laudis hūane. Lōicasti scienter exco-
 municato in casu nō pcesso. ¶ De inuidia sic. Displicuit tibi bonū
 alterius, vel placuit tibi eius malū causa inuidie. Dixisti malus de
 bonis, vel de psona alteri⁹. Seminasti discordiā. Damnasti aliquē
 Tacuisti bona alteri⁹ ex inuidia. ¶ De Ira sic. Habes irā aliquaz
 Percussisti aliquē p iras. Dixisti pumelia patri vel matri vel alijs
 Damnificasti aliquē per te vel aliū, siue accusando eū apud domi-
 nū suū, siue scindēdo arbores, siue p incendiū, vel alio quouis mō.
 Impediuisti bonū alicui⁹ causa odij. Fecisti iram: discordiā: homi-
 cidij vel vulnera. ¶ De Accidia sic. Fuisti tepidus ad bñ agendū
 cū posses. Dimisisti surgere ad matutinas vel ire ad missam, ppter
 segnitiam. Fuisti otiosus. Distulisti pñeri. Neglexisti agere pñiam
 tibi iniunctā. Distulisti ex negligētia iniuste ablatū restituere. Inci-
 disti in aliquā desperationē. ¶ De Avaritia sic. Fuisti simoniac⁹ in
 ordine, in bñficio, aut in missa, scz cupiditate celebrādo, aut sacra
 ecclesiastica ministrādo. Fuisti vsurari⁹: fur: raptor: piurus: aut inē-
 titus causa lucri. Perhibuisti ex avaritia fñm testimonij. Fregisti
 ex cupiditate festa celebrāda. Lōmisti sacri legiū aliqd furtive, ab
 ecclesia extrahēdo res ad ecclesiā pñeres, vt crux calix et ornamen-
 ta ei⁹, primitie decime oblatiōes et hmoi. Extra ecclesiā per furtū
 aut violentiā vsurpādo. Transiisti metā in agro alteri⁹. Habuisti
 aliqd de verra vel ludo. Habuisti voluntatē rapiēdi: furandi: vel ali-
 ter male acqrendi, licet nō pduxeris ad effectū. ¶ De Bula sic. Fu-
 isti ebrius. Fregisti ieiunij: sicutudinaria, nisi in necessitate. Come-
 disti causa gulositate, pre, pperē, laute, nimis ardēter, studiose. Pre-
 stante horā, pperē,ifestimanter, laute, i. exq̄sita cibaria, studiose, i. cū
 supfluis et exquisitis apparatib⁹ visticasti tabernā. ¶ De peccato lu-
 turie debēt inquirere sacerdotes circūstātijs que in hoc versu con-
 tinent⁹. Quis, quid, vbi, qñ, quotiēs, cur, quō, per quos. Quis, i. si cle-
 ricus aut cōiugatus, vel compater vel cōmater, vel frater aut soror
 spūalis. Quid, i. si est fornicatio vel adulteriū, aut malus pccm qd

Curatorum

Amisisti. vel occultū aut manifestū. Ubi. i. in quo loco. sacro vel non sacro aut religioso. Per quos. auxiliatores vel nūmos pctm̄ cōm̄ listi. Nā fm̄ aplm̄ ad Roma. 1. Non solū qui pctm̄ mortale faciūt sed q̄ iactēdo cōsentiūt. digni sūt morte eterna. auxiliatores tñ noīa nō querāt a cōfite. nisi fm̄ modū sup̄ eo. sē caplo positū. Quonēs .i. quot vicibz et cū quot psonis. Cur. i. qua tēpatione. vtrū pueni? ab ipsa an tu sollicitaueris te ad peccandū. Qūo. i. vtrū fm̄ naturā vel cōtra. Qñ .i. vtrū in die festo. vel in quā tragesima. vel alio tpe ieiunij. In p̄dicto aut peccato qđ est cōtra naturā debēt sacerdotes interrogare cautissime. scz hoc mō. nisi forte dñs inspirauerit ei meliorē modū. Accidit vnqz pollutio. si dicat nō. nihil querat vlti? de hoc pctō. Si dicat q̄ acciderit ei. querat confessor an dormiēdo aut vigiādo. Si dicat vigiādo. subiūgat sacerdos dicēs. cum muliere vel absqz ea. Si dicat absqz ea. querat. qūo. vt ex ore eius extrahat. Si vō dicat q̄ nō acciderit sibi absqz muliere nisi dormiēdo forsītā nihil q̄rat vlti? de hoc pctō. ne iūctis aperiat putē coopertuz. ¶ Querendū est etiā a penitēte. vtrū choreas duxerit. vel ipsiis spectaculis ad lasciuā carnis incitātibz libēter interfuit. vel si appetēs videri ad cōcupiscētiās carnis se dñauerit. cōtra qđ ē br̄s Augustinus. Neqz em̄ cū pceditis femias videre phibemini sed appete re vel ab ipsiis apperi criminōsū est. ¶ Querendū est etiā. an fecerit aliqua forilegia aliqua de cā. Et si dicat sic. querat quibz de causis Et scim̄ est q̄ in omnibz peccatis (quorū accus sūt mortales) possu mus sola volūrate peccare. Si em̄ velit aliqz furari aut fornicari. (et sic de alijs pctis mortalibz) et non p̄t. non est dubiuz qñ peccet mortaliter in tali volūrate. Unde dñs in euāgelio. Qui viderit mulierē ad cōcupiscēdā eam. iam mechar? est eam in corde suo. Con sentientes etiā volēti peccāt mortaliter. et in eadez dñatione sūt fm̄ verbū apli. paulo supius interfertū. ¶ Scim̄ est etiā. q̄ peccata de quibz certū sumus q̄ ea nō fecim? sic debem? confiteri. Timeo me tale pctm̄ fecisse. qđ mihi videt? ppter tale vel tale qđ. Cū aut penitētie sint arbitrarie. quata de singulis peccatis pnia inuīgenda sit. discretionī relinquit? puidi cōfessoris. q̄ cautus debet esse vt talem inuīgat pniām. ne pnie magnitudine redeat vt canis ad vomitum de pnia p̄fiteā desperādo. Si em̄ in p̄nti non satisfecerit. plene in purgatorio p residuo puniet. et hoc si penitēs obierit. Si āt impē nites migrauerit. eternal? in inferno cruciabit. Ne vō ppter leuitā tē pnie pctōs nimis secup se putet. dz eidē innotescere ad quā pniaz tenet si eam tenere possit ⁊ vellet. In dubijs aut debēt sq̄ episcopū

Manuale

consulere p̃fessores vel ei⁹ penitentiariū. aut aliōs sapiētes. cauētes
attēti⁹ ne p̃sonā p̃ qua requirūt consiliū nominēt. nec aliquā cir
cūstanciā exprimāt. p̃ quā confitēs possit reuelari. Eis etiā attēti⁹
me est cauendū. nec p̃ restitutionē rei aliene faciēda inuigant elemo
synas faciēdas. Non em̃ dimittit p̃ctū nisi restituat ablatū. si resti
tū p̃t. qđ etiā de simoniaco in b̃nficio dī. nisi abrenūtauerit b̃nficio
simoniace impetrato. Res aut̃ aliena vero dño restituēda est. si in
ueniri p̃t. aliqdñ heredi eius vel ei qđ de iure succedit ab intestato ē
restitutio faciēda. nisi p̃ ordinationē testamēti sit aliud faciendū. Si
vero nullus corū queat inueniri nec spes est aliqua qđ vltēr⁹ inue
niat̃. puta qđ certissime p̃stat eū de hoc seculo decessisse. et de re hu
i⁹modi nihil aliud ordinasse. tūc p̃silio. puidi confessoris si res ille
pui valoris sint. in ecclesiis st̃. expēdende. si aut̃ magni valoris sint
ep̃s vel habēs eius p̃tatem consulat̃. Et si p̃fessor consulat ep̃m vel
eius vicariū in hac p̃te. non nominet p̃sonā restituentē. Si at̃ spes
habeat̃ qđ ille cui restitutio debet fieri. valeat aliquo tpe repiri. res
sunt ei restituēde. Et ponant̃ in aliquo tuto loco vbi fideliter custo
diant̃. et ipsi cū inuentus fuerit vel ei⁹ certo nuntio in integrū resti
tuant̃. Lauere tñ debēt tam ep̃s qđ p̃fessor. ne de restitutionib⁹ fa
ciēdis sibi quicqđ retineāt. ne ex hoc penitētes a restitutionib⁹ retra
bant̃. et ne ipsi penitentiarij eccl̃astici p̃siliarij fraudulētī videantur
Cauendū est p̃terea sacerdotib⁹ diligentissime. ne p̃niam inuigant
bis qui p̃ctā sua nolūt dimittere. ne inuanū confidāt de venia si eis
nō penitētib⁹ p̃nia inuigat̃. Verū tñ talibus est cōsulendū. vt ince
rim faciāt quicqđ boni possunt. vt deus eos ad p̃niam illustrare di
gnet̃. ¶ Sane sup̃ cōfiteres pia viscera gestare debēt. s̃m qđ dñs de
derit exēplo beati Ambrosij. de quo legīt qđ quondā illi alijs ob
p̃cipiendā p̃niam lapsus suos p̃fessus esset. ita flebat vt et ip̃m fle
re compelleret. Qm̃ aut̃ sordes alienas diluere ⁊ p̃prias negligere
aut languores aliorū curare et se absqđ cura relinquere nō expedit
neqđ decet. Dñs sacerdotes debēt ad minus semel in anno suo ep̃o
aut ei⁹ penitentiario assignato. aut etiā alijs auctoritatē ep̃i in hac p̃te
habētib⁹. integre cōfiteri. cū alij sacerdotes curam animarū nō ha
bentes. absoluēdi eos nō habent p̃tatem nisi in vigētis necessitatis
articulo. Licet em̃ oēs sacerdotes (cū in p̃piteros ordinant̃) clauēs
ligandi suscipiāt et soluēdi. habent tñ eas ligatas donec ep̃s suos
soluat eas. aut animarū curā cōmittendo. aut aliter licentiā indul
gēdo. ¶ Itē non debēt credere sacerdotes qđ nisi de licētia ep̃iscopi
non p̃nt p̃ volūtatē suā sibi eligere confessorē. qđ nō habet cui i niaz

Caratorum

quia hoc solū episcopis et quibusdam alijs p̄latis exemptis ius cōcedit. p̄ter hoc si volūt q̄ absolutio sacra ab alijs valeat. debēt petere licentiā a suis episcopis vt possint alijs plenarie confiteri. ¶ **S**ane qui petūt ab episcopis penitētiarios sibi dare: petant p̄uidos et honestos. Noui aut̄ p̄piteri curati anteq̄ prochanorū suorū confessiones audiāt. rogent aliū sacerdotē p̄uidū. discretū. et exercitātū in p̄fessionibz audiendis. qui eos in eis diligēter instruat ac in s̄formeret. Caueāt aut̄ sacerdotes. ne in confessione quā faciūt ante altare nominēt aliq̄ graue aut turpe pctm̄ in sp̄tie. sicut est fornicatio. pollutio. p̄cipitatio cū excōicatio r̄c. sed solū in ḡne nominēt pctā dicendo sic vel filia. Confiteor deo celi et beate marie semp̄ virginī et omnibz sanctis. et tibi patri vel fratri. q̄ peccauī nimis. cogitatione. locutione. et opere. obmissione mea culpa. Ideo de p̄cor te ora p̄ me. Et r̄ndens dicat. Misereā r̄c. Non debent etiāz confidere q̄ h̄mōi confessio liberet eos ab aliquo peccato mortali. nisi in prius a ta confessione confiteant̄ illud.

¶ De sacramento ordinis. Capitulum sextum.

Clerici postq̄ ordines recipiāt ab episcopo vel eius penitentiario in foro p̄niali plene confiteant̄ et discrete. ne forte in a digne accedētes ad ordines ex simplicitate aut ignorantia irregulariter ordinent̄. Scire etiā debēt q̄ nullus ordinādus est nisi a p̄p̄to ep̄o. vel de eius licētia ab alio. q̄ si contra factū fuerit ab alio. nō debet exequi officiū ordinis sic susceptū. quousq̄ fuerit cum eo dispensatū. Caueāt ergo clerici ne indigni ad ordines accedant q̄ de vita et honestate clericorū et scientia diligēs inquisitio debet p̄mitti. ne cecus cecū ducendo tam ductor q̄ ductus in foueā mortis cadāt. Preuideāt igit̄ ordinandī ne impedimentū aliq̄ patiantur quo minus possunt cāonice ordinari. sicut est excōicatio. nō solū maior. sed etiā minor. vel defectus nataliū. aut libertas. vel moribus caducus. seu lepra et h̄mōi. vt symonia in ordine. homicidiū. bigamia r̄c. Quando aut̄ dyaconi in p̄piteros ordinādī sunt indutū et corā episcopo induto ordines celebraturo p̄stituti. capellanus vel alius (cui ipse p̄sul iussit) manus eorū diligēter intus et exterius debet respicere si in ipsis aliq̄ indecēs habeant aut enorme. quod ipsos celebrātes posset postmodū impedire. quod si habuerint ordinari non debent.

¶ De sacramento matrimonij Capitulum. vij.

Zandestina m̄rimonia. i. sine p̄sentia pluriū idoneorū testium et denūtiatione debita contracta. sub pena excōicationis penitus inibent̄. Sub pena excōicationis et suspensionis sacerdotibz

Manuale

inhibetur, ne mulierē (cuius vir absens est) psumat alteri irrimos-
nialiter copulare, donec cernissime de morte viri p testes & doncos
constet. Idem seruandū est de viro cui⁹ vxor absens est. Tunc etiā
pene, ille subijciendus est, qui vxorē leprosi alicui⁹ ipso viuēte alteri
viro, et ille etiā, qui aliquos ante annos nobiles, i. anteq; vir, xij. &
mulier, xij. habeat annos, absq; licētia epi psumperit copulare. Sa-
cerdotib⁹ etiā inhibet, ne aliquos (nisi trina pclamatione premissa
in tribus dieb⁹ dniciis vel festiuis) irrimonialiter iugere psumat,
nec in gradu (quē ius canonicū phibet) coniungant. Hoc aut vlti-
mū districti⁹ est obseruandū. Gradus aut cōsanguinitatis doceāt
prochianos suos sacerdotes taliter cōputare. Fratres sunt in pmo
gradu, filij duorū fratrum (qui alicubi dicunt cognati germani) sunt
in scdo gradu. Filij duorū cognatorū sunt in tertio gradu. Nozum
aut filij quos vulgus tertios pgnatos appellat, sunt in quarto gra-
du. Inter istos nō est irrimoniū legitimū, nisi cū eis p sedem apo-
stolicā dispenset. Ubi notandū q in quarto gradu cōsanguinitatis
attinet mihi aliq; in eodē gradu affinitatis attinet mihi vxor eius
vel quelibet alia quā ipse carnaliter cognouit. ¶ Itē notandū q in-
ter compatrē et cōmarrē ipsius, et inter patrini et filioli, vel inter
filios carnales patrini, et illā quā ipse de sacro fonte leuauit, vel in-
ter filios carnales alicui⁹, et illā quā ipsemet baptizauit, non est le-
gitimū cōnubiū, nisi summus pontifex dispēsaueit cū eisde. Porro
si in cōputatōe graduū dubitatio aliqua emerferit, consulere debēt
sup hoc sacerdotes epni, anteq; in irrimonio cōtrahendo vterius
pcedat. ¶ Itē sub pena excoicationis phibere debēt, ne alter cōiu-
giū ad religionē transeat, nisi de licētia alteri⁹ coniugis, & autoritate
pprii episcopi. Prohibet aut in Concilio lateranenī, sub pena suspē-
sionis, ne aliq; p bñdictione nubentiū vel exequijs mortuorū, vel
p alijs sacrijs, pecuniā extorquere psumat, vlt fideiussores erigat
vel ppter hoc ficticia impedimenta opponat, iuxta illud qd dicit dñs
in euāgelio. Gratis accepistis gratis date. Debent tñ a prochianis
quib⁹ cōmissa sunt sacrija pie p̄suetudines obseruari, et sibi per epi-
scopū cōpescendi, qui malitiose nitunt laudabilē consuetudinē im-
mutare. Non debet aut sacerdos aliq; in hmoi casibus ius dicere
sed apud supiorē deponere querelā, et libere et absq; difficultate cō-
ferre ecclesiastica sacrija. ¶ Itē mulieri scdo nubenti nullus sacer-
dos bñdictionē impedire debet, q; cum in primo irrimonio fuerit
bñdicta, non est bñdictio iterāda, nisi loci consuetudo aliter obser-
uaret. ¶ Itē qn aliquis de contrahēdo irrimonio fidez dedit alicui

Curatorum

mulieri, nullatenus coniungat eum sacerdos irrimonialiter alteri mulieri, etiā si pūmā nō cognouerit carnaliter, nisi aliqđ aliud esset euidēs impedimentū canonicū inter pmos, ppter qđ nō possent legitime copulari. Si autē de impedimēto an sit legitimū dubitet, ep̄s consulat. Verū qm̄ ppter restiū falsitatē contingat interdus vera et legitima cōnubia, illegitime separi. Cauendū est oīno ne causa disuorci corā aliquo ventilet, nisi corā ep̄o, vel corā alio de mādato ei⁹ speciali. Item p̄piteri pluries in anno mulieres coniugatas mone re debent in ecclesia, ne vota faciāt absq; virozū suozū consensu, et etiā maxime debent p̄cauere de illis votis, que possent inter ipsas et viros suos discordiā seminare.

108.
Etiol.

¶ De sacramento extreme vñctionis. Caplin. viij.

D sacriū extreme vñctōis moueant populū sacerdotes, ve oēs tam diuites q̄ paupes ipm̄ qm̄ graui laborāt infirmitate petāt et deuore suscipiāt, qz sicut dī br̄is Jacobus apl̄s p illud pctā venialia dimittunt, et qñq; alleuiat infirmus, et qñq; etiā ad verā cordis cōtitionē et ad eterni gaudiij cōsiderationē per eam incitat. Doceāt autē populū sacerdotes hoc sacriū posse licite iterari in aliq; infirmitate, de qua mortis periculū timeat, et post susceptū licite ad opus cōiugale redire, si ab ala infirmitate cōualuerit. ¶ Illud autē districte p̄piteris est cauendū, ne dyaconos ad audiēdas infirmozū cōfessiones mittant, cū ipsi absoluēdi eos non habeāt p̄tētem, cū absente sacerdote dyaconus infirmus visitare p̄t et ad verā cordis p̄titionē inducere, et si in eo viderit q̄ p̄niē signa, et magnā volūtatē p̄fitendi et cōiscandi si sacerdotē p̄ntem haberet p̄t et debet eū cōfortare et spem salutis firmā dare, nō obstāte absentia sacerdotis, q̄cūq; autē sacerdos venerit festinet infirmū visitare, ei⁹ confessionē audiat, et ei sacriū dñici corporis delatur⁹. Infirmitas autē in extremis laborāt et digne penitentē, ab omnib; peccat⁹ et excōicationib; absoluat sacerdos, et ei nullā p̄niām iniungat, sed dicat eidē, qz si de infirmitate cōualuerit, ad sacerdotē festinet, et tūc ei p̄niā cōpetēs iniungat, et si excōicat⁹ erat, ad illū (qui eū excōicaue rit) dirigat, qz se illi vt iuri pareat rep̄senter, qđ vt faciat, debz ab eo sacerdos (qz eū in extremis absoluit sufficientē recipere cautionē. Quā si infirm⁹ obierit excōicat⁹ carebit eccl̄astica sepultura, licet penitēs sit, donec p̄ excōicatorē suū absoluat, et tūc demādato ipsi⁹ (nisi alit̄ id obstat impedimētū legitimū) poterit in cimiterio sepeliri. Quz autē aīa multo p̄tiosior sit corpe, p̄uideat sacerdos ne aliq; medico; rū, vel aliq; mulier sortilega, p̄ corporali sanitate aliqđ egroto cōsulat.

Manuale

qđ si eius aie periculū cōuertat. Sacerdos tō audita morte pro :
chianorū suorū. eos statim absoluerē debet. dōo Deprofundis cum
collecta Inclina. si vir fuerit. vel cū collecta. Quesum? dñe. si mīr
fuerit. Mīeres q̄q; in p̄u mortue scindāt. et hac si infans viuere
credat.

¶ De negotijs et officijs clericorū. Caplm. ix.

Ciant aut oēs sacerdotes qđ Innocē. iij. in cōcilio gñali. de
vita et honestate clericorū. ordinauit in hūc modū. Clerici
offiti vel negotia sc̄laria nō exerceāt inhonestā. Nimis ⁊
ioculatorib; et histriomb; non intendāt. et tabernas. p̄sua eurent.
nisi forte cā necessitatis in itinere cōstituti. Ad aleas non ludāt. vel
taxillis. nec h̄mōi ludis intersint. Tonsurā habeāt congruentē. et se
in officijs ecclesiasticis ⁊ i alijs bonis studijs exerceāt diligēter. Qui
si bñficiati sunt. aut in sacris ordinib; cōstituti. clausa deferāt desu
per indumēta. nimia breuitate vel lōgitudine nō notāda. Pānis ru
beis vel viridib; necnō manicis seu sc̄larib; p̄sutijs aut rostra
tis. ficiis. sellis. pectoralib; calcarib; deauratis. vel aliā sup̄fluitā;
rē vl' vanitatē h̄ntib; non vtant. neq; cappis manicatis infra eccle
siā nō vtant. Culcellū cū cuspide nō deferāt. nec comā natriāt nisi
cā timonia. Fibulas vel corrigias auri vel argēti ornātū h̄ntes non
ferāt. Nec anulōs. nisi q̄bus cōpetit ex officio dignitatis. nec cuphi
as lineas. Porro negotia sc̄laria non agāt. sicut dē Conciliū magū:
tinēse. nec munera iniusta accipiāt vl' dāt. Contēctiones. lites. rixas
in placitis secularib; nō faciāt. excepta defensiōe orphanorū et vidu
arū. Turpis facti vel verbi ioculatorē vel iocū sc̄larē nō diligāt.
In delictis velle viuere. gulā. ebrietatē. pōdera iniusta. vel mēsuras
h̄e. canes vel aues sequi ad venandū. ⁊ omnib; quib;libet causis
sup̄fluis caueāt interēse. que oīa et huius s̄ilia ministris altaris inter
dicunt. de q̄bus ad Thimotheū ait apl'us. Nemo militās deo im
plicat se negotijs secularib; vt ei seruiāt cui se p̄bavit. Etia sub pe
na suspēctōis officiū et bñficiū omnib; sacerdotib; et clericis in sa
cris ordinib; cōstitutis inhibet. ne aliq̄ occasione vel necessitate in
domo sua vel alibi. teneāt seu h̄eant mulierem. aut frequēcent loca
vbi st' mulieres. de quib; est suspitio h̄nda. q; inde pplūs scādalisā
ret. Incūbit aut archidiacono. archip̄piteris. et decanis ruralib;
vt sic delinquētes epis denūcient et accusent. vt aīarū strages quā
ipsi faciūt et facto et scādalo p̄ corū puidētiā eurent. Itē inducit sus
p̄dictē Innocē. in cōcilio gñali. vt caste viuere studeāt vniuersi
p̄piteri in sacris ordinib; cōstituti. et ab omni libidinis vitio se p̄ca
ueāt. maxime illo. p̄pter qđ venit ira dei in filios diffidētie. quaten?

Coratorum

in conspectu omnipotentis dei puro et mundo corde valeat ministrare
Si quis in hac de causa suspensus presbiter celebraverit divina presumserit
non solum ecclesiasticis beneficiis spoliatur, verum etiam pro duplici culpa ipse a
tuo deponatur. Si quis vero contra iuramentum sue publice (que propter fornicationem
etiam contra ipsum commissit et nociva est) ausus fuerit carnaliter con-
fiteri, ipso iure est excommunicationis vinculo irretitus. Unde Gregorius papa. ix.
Si concubine publice clericorum ecclesiastice censure districtior noten-
tur, eisdem concubinatoribus non est dubium sententia maioris excommunicationis in e-
um fieri, qui post latam sententiam concubat in eodem crimine criminosis. Et
sciendum est quod in ista et in quolibet alia maioris excommunicationis sententia clerici
ordines susceperint, vel in susceptis sacris ordinibus ministraverint
irregularitatem incurrunt, super qua non (nisi per sedem apostolicam) poterit dispensari.
Laborare debent etiam pro viribus sacerdotes, ne clerici vel laici
publice habeant in suis parochiis concubinas. Et si post trinitatem ad-
monitionem non cessaverint, tam ipse quam ipsa, ab ingressu ecclesie
(donec dimiserint) arceantur. Nullus enim clericus debet dicere vel
scribere, vel pronuntiare sententiam sanguinis, vel litteras pro vindicta
sanguinis destinandas exercere, nec ubi exerceatur interesse, nec do-
mum suscipere (nisi cum gravibus personis et famosis intrare). Item nul-
lus sacerdos habere debet curam duarum ecclesiarum, quarum una suffi-
cit competenter, nisi dependeat ab altera, vel nisi cum dispensatione sedis
apostolice. Nullus autem sacerdos huius curam animarum debet esse vicarius
in parochia aliena. Item sacerdotes vicarii alterius diocesis indigen-
tes, antequam eos ad officium sacerdotale admittant, licentiam ab episcopo obtine-
re debent qui (nisi litteras testimoniales episcopi sui exhibeat) non debent
admitti. Offitium diurnum et nocturnum dicere debent sacerdotes dis-
tincte et aperte, in quantum dominus dederit, et deus sit usus ecclesie
cathedralis, sic etiam clerici in sacris ordinibus constituti orare te-
nentur. Item dicit Innocentius. iiij. quod ecclesiarum questores (quorum quidam
abusiones nonnullas in sua predicatione proponunt, et interdum er-
rores) admittimus, nisi per apostolicas, vel diocesanas veras testi-
moniales litteras, et tunc eis dicere debent, quod nihil populo proponant
nisi indulgentiam eorum, si quam forte habent, vel per illius loci presbiterum
(si questor ad alias ecclesias ire voluerit) poterit indulgentiam
predicare et elemosinam colligere, quam si forte sacerdos collegerit,
absque diminutione questori restituat, ne a summo iudice furti iudici-
tis condemnatus, nec perat aliquid pro labore, sed sit dominus mercedis
eius. Item questores non sunt permittendi missas super archas celebra-
re, quorum etiam litteras inspicere debent sacerdotes studiose, ne in ipsis

Curatorum

observandus est. Itē singuli sacerdotes sigilluz habere debēt cum quo sigillēt. ut de citationibz et amonitionibz et alijs per eos factis nequeat dubitari.

¶ De observatione ieiuniorū Capitulum. xi.

Acerdotes populū inducere debēt. ut oēs etatē hñres legiti-
ma obseruēt ieiunia p suis viribz ab ecclesia instituta. Si-
cut est ieiuniū qdragesime et quatuor tpm. et vigilia nata-
lis dñi. sancti Johis baptiste. sancti Laurēcij. Assumptōis brē ma-
rie. Omnīū sanctorū aplōrū. maxime illorū qui his versibz conti-
nent. Petrus et andreas iacobus cū symone iudas. Ut ieiunem⁹
nos amonet atq; matheus. Ab hoc ieiunio excipit vigilia beati to-
hānis euāgeliste. q̄ infra natale dñi est. et philippi et iacobi. q̄ in
fra solēnitatē paschalē accidit. Est etiā p̄mēdabile et salubre in ad-
uentu dñi ieiunare illis hominibz. quibz dñs dedit facultatē ⁊ vo-
luntatē. Scōrū quoq; vigilie (quorū festiuitates in secundā feriā
accidit) nō sunt in die dnica. sed in p̄cedēti sabrō ieiunāde. Nōne-
re debēt etiā sacerdotes prochanos suos. non tñ cōpellere. ut laus-
dabilē consuetudinē quarundā diocesum imitāres. in q̄rta feriā et
in sabrō (nisi in necessitate vrgēti. v̄l in solēnitatibz p̄cipuis) ab esu
carniū abstineāt. et etiā in aduentu. Illi quoq; qui nec voto nec re-
gulari abstinentia sūt astricti. in sexta feriā (si in ea natalis dñi eue-
nerit) carnibz vesci p̄nt. Si q̄s autē dnica prima qdragesime. car-
nes: oua: vel lacticia cōmedere p̄sumpserit (qđ quidā sortilegi in-
ganie sue periculū magnū facere referunt) durius corrigantur.

¶ De festiuitatibus Capitulum. xij.

Olenitates obseruāde sūt iste videlicet. Natalis dñi cum
tota hebdomada. Circūcisionis. Epiphaniē dñi. Et etiā fe-
stiuitas Annūtiatōis brē marie. Et festū inuētionis et exal-
tatōis scē crucis. Et sanctū pascha cū tribus sequētibz dieb⁹. Ascē-
sio dñi. Dies p̄thecostes cū tribus dieb⁹ sequētibz. Festū sancti Jo-
hānis baptiste. Et oīm apostolorū. Sancti laurēcij. Sācti micha-
elis. Omnīū scōrū. Sācti martini. Festū patroni ecclesie. et dedis-
catōis ipsi⁹. et oēs dies dnici. ¶ De aduentu autē dñi sciendū. qđ sem-
per p̄ma eius dnica est illa. que prima est festo sancti andree apli
siue ante siue post. siue in ipso eiusdē apli festo si dnica fuerit. vii⁹.
Andree festo vicinior ordine quouis. Aduentū domini prima cohe-
feria. Si cadit in lucem domini celebratur ibidem.

¶ De Bisexto Capitulum. xij.

Sciendū est qđ in anno bisextili computant sup. vi. kalendas
marcij. vbi est littera s duo dies. et in vltimo celebrat festū
b iij

Manuale

sancti Marthie apostoli. vii^o. Bisextum sexte martis tenuere kalen-
de. Posteriori die celebrantur festa marthie.

¶ De die pasche Capitulum. xiiij.

De die pasche sciendū est. ar. imp. celebratur in dnica terti-
natōis ipsi⁹. que pmo de marit none post nonas marcij in.

Post martis nonas luna pmo dia querat. Eius lux terna.
dnī pber tibi pascha. Prebet inquā siue sit annus bisextilis siue nō
Tertia vero lux dnī. dī hic terna dies dnica pdicte lunatōis. q̄ scz
occurrit de nouo post pdictas marcij nonas. ¶ Si aut vis scire an
pns annus sit bisextilis vel non. diuide annos ab incarnatione dnī
p quaternarios. quibz diuisis si nihil remanet in diuisum. noueris
annū pntem esse bisextilē. Alioqn totus est annus post bisextus q̄
anni remanēt. siue sit vnus siue plures. vii^o. Si p bis binos dnī dī
uiseris annos. Qui fuerint supra bisexti sint tibi summa. Quem nī
bilinuēro plus nec minus esse mēmo. Et nota q̄ de mille ducen-
tis sexaginta annis diuisis p quatuor. nihil remanet diuidendum
Unde anni qui ex tunc sunt vsqz ad annū pntem solūmodo diui-
dātur. et clarescet vtrū presens annus sit bisextilis.

¶ De Ieiunijs quatuor temporū Capitulum. xv.

De ieiunijs quatuor tpm tenendū est. q̄ cāonice celebrātur
in quarta feria. que occurrit prime post exaltationē sancte
crucis. post festū sancte Lucie. post dies cinerū. et post diem
p̄thecostes. vii^o. Post crux lutia cineres carminata dya. Ut det vo-
ta pia quarta sequēs feria. Et his ppendit q̄ si duo festa mēorata
scz sancte crucis. et sancte lucie. feria quarta euenerint. non in ipsa.
sed in sequenti feria quarta sunt ieiunia celebranda.

¶ De sententia excoicationis Capitulum. xvi.

Blqz litteris nō dnt credere sacerdotes sup excoicationibz
ferēdis. vel absolutionibz faciendis. Snias vero ab epō vel
eius officiali. vel a iudicibz a sede aplice transmissas auda-
cter ferre debēt. et latas districte seruare. non pcentes timore alicui
vl amore. cū cōpassione tñ eas denuntiet. nō tanqz malitiosi et emu-
li. sed vt p̄ces. Illi aut qui excoicationis sniam ferūt. diligēter attēdāt
illud qd dicit Innocē. iij. in concilio gñali. Sacro approbātē con-
cilio. phibem⁹. ne q̄s in aliquē excoicationis sniam (nisi cōpetēti amo-
nitōe pmissa et psonis et donetis pntibz. p quas si necesse fuerit. pos-
sit pbari monitio) pmulgare psumat. qd si cōtra psumpserit. etiā si
iusta fuerit excoicationis causa. ingressum eccle p mensem vnū none-
rit sibi interdictū. De hoc etiā dī Innocē. iij. Quisquis excoicat.

Curatorum

scriptis pferat. et causam expōse conscribat. ppter quā excoicatio fe-
rat. Eriū vero hui⁹ scripture tenet excoicator tradere infra mēsez
excoicato. si fuerit requisitus. sup quā requisitōe fieri volum⁹ instru-
mēta vel eas testimoniales cōfici. sigillo autētico sigillatas. Si q̄s
aut iudiciū hui⁹ institutiōis remerarius violator exultat. p mensem
vnum ab ingressu eccle ac diuinis officiis nouerit se suspēsum. Et
hec eadē in suspēsiōis ac interdicti sentētijs volum⁹ obseruari. Ca-
ueāt aut ecclesiarij p̄lati et iudices vniuersi. ne p̄dictā suspēsiōis
sui am incurrāt. qm̄ si tingerit eos sic suspēdos diuina officia sic exe-
qui. vt p̄us irregularitatē non effugiāt. sup qua cū eis nisi p summū
pontificē non poterit dispēsari. Ut aut penā predictā prociates sa-
cerdotes possint euadere. et ne ppter suspēsiōnē et irregularitates
sup ius mēdiatas. q̄s incaute excoicando possent incurrere diuine
laudis organa suspēdant. Cauere debent sollicite ne aliquā finiam
pferāt. ḡnalem vel spēciale. nisi cū magna deliberatiōe. et in casu in
quo liceat fm̄ formā debitā. Demū vniuersos et singulos p̄piteros
in dñs deprecamur. quaten⁹ elemosinas et iura pauperū et leproso-
rū. viduarū. et orphanorū. et aliarū miserabilū psonaz. conent pie-
tatis intuitu in procijs suis. p viribz p̄mouere. E rēplo beati Sil-
uestri pape. de quo in vita sua legim̄ in hec verba. Nullus inops vi-
dua. nullus orphanus indig. tota vrbe r̄mana poterat inue-
niri. cui⁹ nomē in sua mori. on haberet conscriptū. Sacerdo-
tes aut et clerici curā animarū. ntes. cato debēt oīa sup̄dicta serua-
re diligen⁹. quāto ex omissione alicuius non solū dei offensam. sed
etiā ppter hoc penam grauem infligendam a suis p̄latis possint
non immerito formidare.

¶ Explicit Manuale parochialiū. Anno. j 4 28.

Equit de alloquutiōe sacerdot⁹ ⁊ muti i inductiōe ad p̄fitectū
Deber em̄ sacerdos. pponere ei de dilectiōe dei p̄ia. quō misit
filiū suū vngentū. ppter peccōres in mēm. et de caritate xpi.
q̄liter p peccōibz redimēdis mortu⁹ est. sp̄itis coronat⁹. lācea perfo-
rat⁹ manibz et pedibz clauis affixus. Et cū in omnibz diues esset
p nobis paup fact⁹ est. vt nos inde ditaremur. Confiteat vt mora
christi sibi prosit. Item christus non venit propter iustos sed ppter
peccatores. Item deus inquit. Nolo mortem peccatoris sed vt ma-
gis conuertat et viuat. Item si confiteat gaudiū facit angelus dei

Manuale

Item confortet eum negatio petri, persecutio pauli, peccatū marie magdalene, cōfessio lacronis, adulteriū dauid. Qui tñ omēs (q̄suis grauit̄ peccauerint) veniā per p̄niam obtinuerūt. Facta cōfessioe sacerdos debet inducere penitēte ad tria. Primo vt firmiter p̄ponat absq̄ iuramēto vel voto, vt de cetero absteineat a pctō mortali, et ab his q̄ cōfessus est, et p̄cipue de luxuria. Scōdo vt oēm rancorē dimittat si habeat aliquē. Tercio vt si habet aliqd̄ de alieno, vel iniuriā fecit alicui, q̄scitius poterit p̄ posse suo satisficiat, et si aliquid facere noluerit, nō debet ei iniungere p̄niam, sed poti⁹ innotescere vt nō cōicet, et q̄ si sic moriet̄, dānaret̄. Consiliū tñ p̄ ei dare vt non cesset a bonis operib⁹, vt dñs det ei cor melius penitēs. Si q̄o ista tria velit facere, debet attēdere utrū sit in excōicatione vel non. Si sit in excōicatione, et ad eum nō p̄inet, ad eum mittat ad quē p̄inet. Si vero possit absolvere, absoluat cū disciplina et psalmo Misere re. Si vero in minori excōicatione, solo x̄bo absoluat, et dicat, Misereat tui deus. Quib⁹ factis debet ei p̄niam iniungere quaz possit portare. Si vero eum inueniat in aliquo pctō qd̄ pertineat ad ep̄m mittat illuc. Et si in aliq̄ casu papali inuenierit eū, mittat ad papā.

¶ Casus reseruandi Episcopo sunt isti.

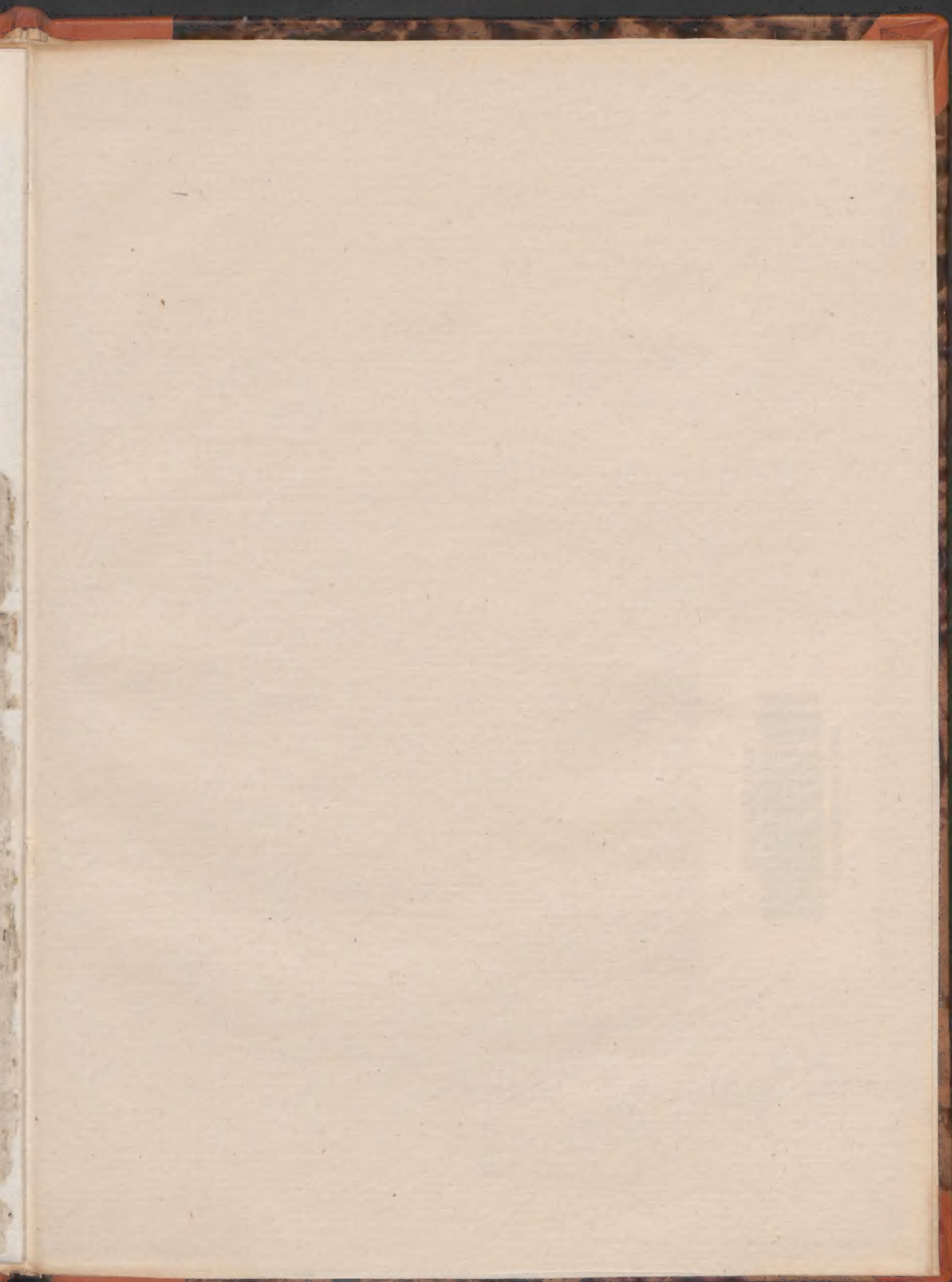
Incendiarij. Fractio voti. Infectiones manuum in parētes. Homi-
cidia. Mulieres necātes pueros vel abortum, pcurantes. Stuprū
monialiū. Incestus de parērela vel cōsanguinea vel affine. Perui-
rij pctm̄. Pctm̄ p̄tra naturā. Sacrilegiū. Sortilegiū. Lū brucio.

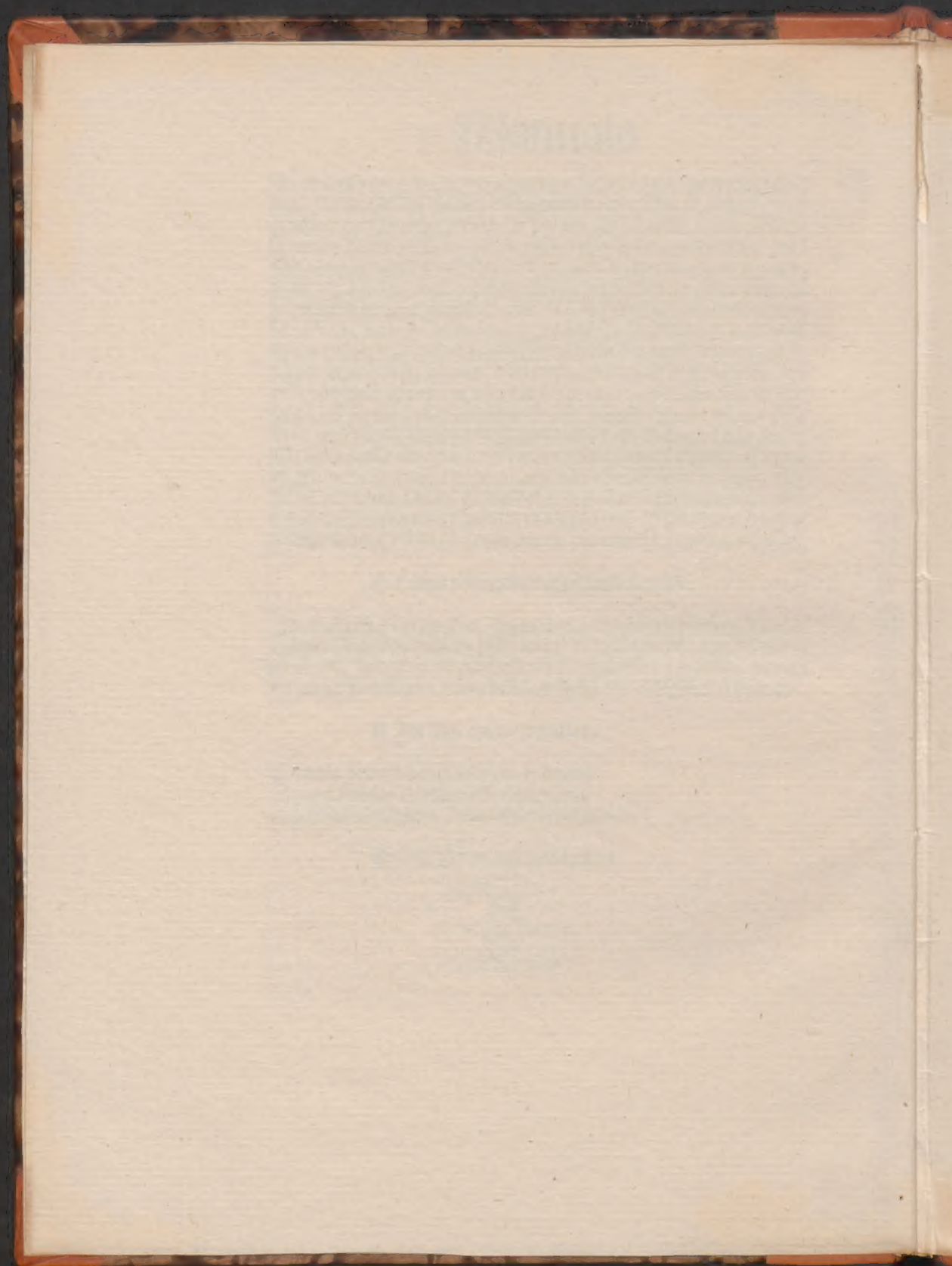
¶ Isti sunt casus Papales.

Omnis deuote debet veniam rogare
A papa. feriens clerum: falsarius: viens
Ecclesiam: symon: audens celebrare ligatus

¶ Finit Manuale curatorum.

sidr0007929

Biblioteka Jagiellońska

Oddział Konserwacji Zbrodni
Bj - 1991r.

